"ஒரு திருமணம் நடைபெற்றது" (2:1-11)

பிதாவே, நாங்கள் அனைவரும் இந்த வேதவசனப் பகுதியில், இயேசு கிறிஸ்துவின் மகிமையைக் காணுகையில் உம்முடைய மகிமையை அனுபவித்து உணர்வோமாக. அவருடைய மகிமையுள்ள நாமத்தில் நாங்கள் ஜெபிக்கின்றோம். ஆமென்.

காலம் மற்றும் இடத்திற்குத் தக்கவாறு பழக்கங்கள் மாறுகின்றன, ஆனால் திருமணங்கள் என்பவை அவைகளைப் பற்றிய குறிப்பிட்ட அழுத்தத்தை எப்பொழுதுமே கொண்டிருந்திருக்கின்றன. சில காரணத்திற்காக, அவைகள் நல்ல குணமுடைய மனிதர்களைக் கூடச் சங்கடமான சூழ்நிலைகளுக்கு ஆளாக்கி விடுகின்றனவாகக் காணப்படுகின்றன. நமது வேத வசனப் பகுதியாகிய யோவான் *2:1-11*, ஒரு திருமணத்தில் கலந்து கொண்ட இயேசுவும் கூட இறுக்கத்தை அனுபவித்து உணர்ந்தார் என்று கூறுகின்றது. இந்த நிகழ்ச்சியில் அவர் என்ன செய்தார் என்பதைக் கவனித்தலானது மனுஷகுமாரன் *(1:51)* என்பவர் உண்மையில் யாராக இருக்கின்றார் என்பதைப் பற்றி அதிகமானவற்றை நமக்குக் கூறுகின்றது.

இயேசு ஒரு திருமணத்தில் கலந்து கொண்டார் *(2:1, 2)*

இயேசுவின் தாய் ஒரு திருமணத்திற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் மரியாளுக்கு வந்த அழைப்பின் அடிப்படையிலோ அல்லது அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் வந்த அழைப்பின்படியோ அந்தத் திருமணத்தில் கலந்து கொண்டனர். அது கலிலேயாவின் கானா என்ற ஊரில் நடைபெற்றது, இது உறுதிப்படுத்தப் படாத ஒரு இடத்தில் இருந்த ஒரு கிராமம் ஆகும். வேதாகமத்தின் மாபெரும் மொழிபெயர்ப்பாளரான ஜெரோம் (கி.பி. *345-420*) அவர்கள், கானாவூரின் விளக்குகள் இயேசுவின் பிள்ளைப் பருவத்து இல்லம் இருந்த நாசரேத்தில் இருந்து காணப்பட முடிந்தது என்று உரிமைகோரினார், இது அவ்வூர் நாசரேத்திற்கு அருகில் இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

முதல் நூற்றாண்டில் யூதர்களின் திருமணங்கள் பற்றிப் பல விஷயங்கள்

அறியப்பட்டுள்ளது என்றாலும், அவர்களின் திருமணங்கள் பற்றிய குறிப்பான விபரங்கள் சிறிதளவே அறியப்பட்டுள்ளன. திருமண நிகழ்ச்சியானது மணப் பெண் இன்றியே, மணமகனின் வீட்டில் தொடங்கியது என்று நாம் எண்ணுகின்றோம். அவரது (மணமகனின்) நண்பர்களும் குடும்பமும் ஆனந்தம் நிறைந்த மக்கள் கூட்டமாக ஒன்று கூடி, மணமகளின் வீட்டிற்குப் பெரும்பாலும் ஒரு நீண்ட மற்றும் சுற்று வழியே செல்வார்கள். அங்கு திருமணச் சடங்கு நடைபெறும். மணமகளின் இல்லத்தில் கொண்டாட்ட வேளையொன்றிற்குப் பிறகு, புதுமணத் தம்பதிகளும், மற்றும் கூட்டம் முழுவதும் நகரத்தின் தெருக்களில் இன்னொரு முறை ஊர்வலமாகச் செல்வார்கள். இந்த வேளையில், அவர்கள் மணமகனின் இல்லத்திற்குச் செல்வார்கள். அங்கு ஒரு வாரகாலம் கூட இந்த விழா நீடிக்கும். யோவான் 2ல் இயேசு கலந்து கொண்ட திருமணத்தில் அநேகமாக இவை யாவும் உள்ளடங்கி இருந்திருக்கும்.

இந்தக் கொண்டாட்டத்தில் இயேசு முழுமையாகப் பங்கேற்றவராக இருந்தார். அது ஆனந்தக் களிப்பின் சமயமாய், சிரிப்பின் சமயமாய், அது ஒரு சந்தோஷ சமயமாய் இருந்தது. இயேசு திருமணத்தில் கலந்து கொள்வதைத் தேர்ந்து கொண்டார் என்ற சத்தியத்தைத் தவற விடாதீர்கள்! அவரை அங்கு நீங்கள் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியுமா? அவர் மற்ற விருந்தினர்களுடன் பேசுகையில் அவருடைய ஒய்வான புன்னகையை நீங்கள் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியுமா? உங்கள் சிந்தையில் நீங்கள் சித்தரிக்கும் இயேசு மகிழ்ச்சியை அனுபவித்து உணருகின்றாரா? திருமணக் கொண்டாடத்தில் தன்னையே மறந்த நிலையில் இருந்திருப்பாரா? இந்த வேத வசனப் பகுதியில் இயேசு நிச்சயமாகவே (அப்படி) இருந்தார்! பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆங்கிலேயப் பிரசங்கியாரான C. H. ஸ்பர்ஜன் அவர்கள், தேவனுக்கேற்ற சந்தோஷம் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறினார்:

> ஆத்துமா ஆதாயம் செய்கின்ற யாவருக்கும் சந்தோஷ நிறைவை நான் புகழாகக் கூறுகின்றேன்; இதை கருத்தின்றியோ அல்லது பொருளற்ற உளரலாகவோ கூறாமல், சந்தோஷமான, மகிழ்வு நிறைந்த ஒரு ஆவியுடன் கூறுகின்றேன். காடியைக் காட்டிலும் தேனில் அதிகமான ஈக்கள் மொய்க்கும், மற்றும் தனது தோற்றத்தில் வேதனையைச் சுமக்கின்ற மனிதரை விட, தனது முகத்தில் பரலோகத்தை அணிந்து கொண்டுள்ள மனிதரால் அதிகமான மக்கள் பரலோகத்திற்கு வழி நடத்தப்படுவார்கள்.[1]

வில்லியம் பார்க்ளே, “மகிழ்ச்சியாய் இருப்பது ஒரு குற்றம் என்று இயேசு ஒருக்காலும் எண்ணியதில்லை, அவரது பின்பற்றாளர்கள் ஏன் அப்படி நினைக்க வேண்டும்?”[2] என்று விளக்கம் அளித்தார்.

அந்தத் திருமண வீட்டின் பலகணி வழியே நாம் எட்டிப் பார்த்து, இயேசு மகிழ்வை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்ததை நாம் கவனிக்க வேண்டும் என்று யோவான் விரும்பினார் என்று நான் நம்புகின்றேன். அவர் அதிகமானவற்றைச் செய்ய வேண்டியிருந்தது, தீமை இந்த உலகில்

இருந்தது, ஒரு சிலுவை அவருக்காகச் சாலையில் காத்திருந்தது. இந்தச் சிந்தனைகள் யாவையும் இயேசுவை நிலையான கடினத் தன்மையும், பாரமான இதயமும் கொண்டவராகச் செய்திருக்க முடியும்; ஆனால் ஒரு விழாவை மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கவும், நண்பர்களிடத்தில் செல்லவும், ஒரு மணமகளையும் மணமகனையும் மதிக்கவும், மற்றும் கானாவூரில் திருமணத்தைக் கொண்டாடவும் மனுஷ குமாரன் நேரம் எடுத்துக் கொண்டார். இயேசுவைப் பற்றிய எந்தக் கருத்தும் மகிழ்வு நிறைவற்றது என்பதை அனுமதிப்பதில்லை.

குடும்பத்துடன் இயேசு செயல்பட்டார்
(2:3-5)

கொண்டாட்டம் தொடருகையில், "திராட்ச ரசம் குறைவுபட்டது" (2:3). இயேசுவின் தாய், இந்தச் சங்கடமான சூழ்நிலைக்கு பரிகாரம் காண வேண்டும் என்ற பொறுப்புணர்வைக் கொண்டிருந்தார்கள், எனவே இதைப் பற்றி ஏதாவது செய்யும்படி அப்பெண்மணி தமது மகனை அழைத்தார். அப்பெண்மணி, இயேசு செய்ய வேண்டும் என்று தாம் விரும்பியது என்ன என்று கூறவில்லை; அவர்கள் (அப்பெண்மணி) அவரிடத்தில் "அவர்களுக்குத் திராட்ச ரசம் இல்லை" (2:3) என்று மட்டும் கூறினார்கள். ''ஸ்திரீயே, எனக்கும் உனக்கும் என்ன, என் வேளை இன்னும் வரவில்லை" (2:4) என்பதே அவருடைய பதிலாக இருந்தது. இந்தக் கூற்றின் நேரடியான கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பானது "எனக்கும் உனக்கும் என்ன?'' என்பதாகவே உள்ளது. இயேசுவின் வார்த்தைகளில் உள்ள முரட்டுத் தன்மை நம்மைக் கவலையடையச் செய்யலாம். அவர் நமது ஆறுதலுக்கு ஏறக்குறைய அதிகம் மனிதத்துவமானவராகத் தோன்று கின்றார். அவர் தமது தாயிடம் மரியாதையற்ற வகையிலோ அல்லது கடுமையாகவோ இருந்திருப்பார் என்று நான் நம்பாதிருக்கையில், தமது மாபெரும் ஊழியத்தைச் சிக்கலாக்கி விடக்கூடியதான ஒரு சூழ்நிலையில் தாம் ஈடுபட வேண்டும் என்று தமது தாயின் வற்புறுத்துதலின் மீது தமக்குள் சலிப்பை இயேசு விளக்கப்படுத்தினார் என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

ஒரு மனித குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராயிருப்பதில் உள்ள இறுக்கம் மற்றும் நெருக்கமான சூழ்நிலைகளை இயேசு சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது என்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது. அவர் ஒரு மகனாகவும், ஒரு சகோதரனாகவும் வாழ்வை அனுபவித்தார் என்பது அவர் "மாம்சத்தில்" இருந்ததின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. பிற்பாடு அதிகாரம் 7ல் நாம், உடன்பிறந்தோரின் கலகத்தைக் காண முடியும், ஏனெனில் பரவி வந்த இயேசுவின் புகழுக்கு அவரது சகோதரர்கள், பொறாமையுடனும் விரோதத்துடனும் பதில்செயல் செய்தார்கள். இயேசு தமது தாயுடன் சேர்ந்து ஒரு பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைக்கும் விதத்தையும், அவர் தமது சகோதரர்களின் மோசமான எண்ணப்போக்கைக் கவனித்ததையும் நாம் பார்க்கும் பொழுது, அது நாம் வேறெந்த வழியிலும் ஒருக்காலும் பெற்றிருக்க முடியாத ஒரு மிக மேன்மையான சித்தரிப்பைப் பெற நம்மை

அனுமதிக்கின்றது.

இயேசுவுக்கும் நமக்கும், குடும்பம் என்பது மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது. அதே வேளையில், குடும்பமானது நமது வாழ்வைச் சிக்கலாக்கு கின்றது. குடும்ப உறவுகள் சிக்கலானவைகளாகவும், பெரும்பாலும் நாம் தேர்ந்து கொள்ளாத சூழ்நிலைகளுடன் நம்மை எதிர்கொள்வதாகவும் உள்ளன. நமது குடும்பங்களுக்குள் நாம் நமது சில மாபெரும் மகிழ்ச்சி களையும் மற்றும் மிக ஆழமான வேதனைகளையும் அறிகின்றோம். உறவு முறைகள் வலிவார்ந்த வகையில் நெருக்கமாகவும், தொடர்ந்து மாறுவதா கவும், மற்றும் அடிக்கடி குழப்பமூட்டுவதாகவும் உள்ளன. ஒவ்வொன்றை யும் அறிந்த தேவனைப் போன்றவர்கள் என்ற வகையில் நமது பெற்றோரை நோக்கிப் பார்த்து, நமது வாழ்வைத் தொடங்குகின்றோம், பிறகு அவர்கள் எதையேனும் அறிந்துள்ளனரென்றால், நாம் வியப்படையும் ஒரு காலத்திற்குச் சென்று, அவர்களின் ஞானத்தைக் குறித்து ஆச்சரியப்படும் காலத்திற்கே திரும்புகின்றோம். ஏனெனில் நமது வாழ்வின் பெரும் பகுதியில் நாம் தலைமுறைகளுக்கிடையில் நின்று, மற்றவர்கள் நம்மீது எவ்வளவு கட்டுப்பாடு செலுத்த அனுமதிக்க முடியும் என்று விவாதிக்கை யில், இன்னொருவர் மீது நாம் எவ்வளவு கட்டுப்பாடு செலுத்த முடியும் என்று வியப்படைகின்றோம்!

ஒரு குடும்பத்தின் குழப்பமான அலைகளினால் இந்தத் திருமணத்தில் இயேசு மாறுபட்ட இலக்குகளுக்கு இழுக்கப்பட்டார். அவர் தமது தாய் மீது கொண்டுள்ள மரியாதை மற்றும் அன்பு ஆகியவை ஒரு பக்கத்திலும், மற்றவர்க்குத் தமது கடமையின் அர்ப்பணிப்பு இன்னொரு பக்கத்திலும் இருக்க இவையிரண்டுக்கும் நடுவில் இயேசு நின்று கொண்டிருந்ததை நாம் காண்கின்றோம். அவருடையது ''நல்ல'' மற்றும் ''மிகச் சிறந்த'' என்பவற்றிற்கிடையிலான பயங்கரமான முரண்பாடாக இருந்தது. அவர் தமது தாயின் விருப்பங்களையும் தமது தகப்பனின் சித்தத்தையும் சமானப் படுத்தும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். நாம் இயேசுவை ஒரு கணவராகவோ அல்லது ஒரு பெற்றோராகவோ காணும் வாய்ப்பை ஒருக்காலும் பெறாதவர்களாயிருக்கையில், நாம் அவரை ஒரு வயது முதிர்ந்த மகனாக, ஒரு குடும்பத்தின் அங்கமாய் இருப்பதால் அக்குடும்பத்தால் கொண்டு வரப்பட்ட சிக்கலான சூழ்நிலையைக் கையாளுபவராகக் காண்கின்றோம். அதற்காக, ஒரு குடும்பத்தில் வாழும் நாம் யாவரும் நன்றி நிறைந்தவர்களாய் இருக்க முடியும்!

இயேசு தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்தினார் (2:6-11)

இயேசு, தாம் அற்புதங்கள் செய்பவர் என்று பரவலாக அறியப்பட வேண்டிய வேளை இன்னும் வரவில்லை என்று தமது தாயிடம் கூறினாலும், விருந்திற்கு வந்திருந்த வேலையாட்களிடம் அவர் திரும்பி, அருகில் இருந்த ஆறு கற்சாடிகளில் தண்ணீர் நிரப்பும்படி கேட்டுக் கொண்டார். அவர்கள் தங்களுக்குக் கூறப்பட்டபடியே அவைகளின் விளிம்பு வரையிலும் நீரை

நிரப்பினார்கள். பிறகு அவர் அந்தத் தண்ணீரில் இருந்து சிறிது முகர்ந்து எடுத்து பந்தி விசாரிப்புக்காரரிடம் கொண்டு போகும்படி அவர்களுக்குக் கூறினார். மீண்டும் அவர்கள் உண்மையுடன் கீழ்ப்படிந்தார்கள். பந்தி விசாரிப்புக்காரர் அந்தத் தண்ணீரைச் சுவைத்த பொழுது, அது திராட்ச ரசமாகியிருந்ததைக் கண்டார். உண்மையில் அது அந்தத் திருமண விழாவின் மிகச் சிறந்த திராட்ச ரசமாகி இருந்தது! மிகச் சிறந்த திராட்ச ரசத்தைக் கடைசி வரைக்கும் சேர்த்து வைக்கும் வினோதமான பழக்கம் பற்றி அவர் மணமகனை வரவழைத்துக்கூடக் கேட்டார்.

"இவ்விதமாக இயேசு இந்த முதலாம் அற்புதத்தைக் கலிலேயாவிலுள்ள கானா ஊரிலே செய்து, தம்முடைய மகிமையை வெளிப்படுத்தினார்; அவருடைய சீஷர்கள் அவரிடத்தில் விசுவாசம் வைத்தார்கள்" (2:11) என்று எழுதியதன் மூலம் யோவான் இந்த நிகழ்ச்சி பற்றிய விவரத்தை முடித்தார். "அற்புதம்" என்பது யோவானுக்கு மிக முக்கியமான ஒரு வார்த்தையாக இருந்தது. அதிகாரம் 2 முதல் 12 வரையிலும் பிரதானமான ஏழு அடையாளங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்வார்த்தையானது இயேசு செய்த பலத்த செயல்கள் அல்லது அற்புதங்கள் ஆகியவற்றிற்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இருப்பினும் ஒரு அடையாளம் என்பது அற்புதத்தைவிட அதிகமானதாக உள்ளது; அற்புதம் என்பது மக்களுக்கு அற்புதத்தின் மூல ஆதாரத்தை - தேவன் தம்முடைய குமாரனாகிய இயேசுவின் மூலம் செயல்படுவதை - சுட்டிக்காட்டுகின்றது. தண்ணீரைத் திராட்ச ரசமாக மாற்றிய அடையாளத்தில் இயேசு, "அவருடைய மகிமையை வெளிப்படுத்தி" (2:11), தேவன் தம்முடனே இருக்கின்றார் என்பதைச் செயல் விளக்கப்படுத்தினார். அடையாளத்திற்குச் சாட்சியளிக்கும் தக்க பதில்செயலை இயேசுவின் சீஷர்கள் மிகச் சரியாகச் செய்தனர்: அவர்கள் விசுவாசித்தனர். இந்த சுவிசேஷத்திற்கான யோவானின் நோக்கக்கூற்றில் "அடையாளங்கள்" மற்றும் "விசுவாசம்" ஆகிய திறவுகோல் வார்த்தைகள் இரண்டும் ஒன்றிணைந்து தோன்றுகின்றன:

> இந்தப் புஸ்தகத்தில் எழுதியிராத வேறு அநேக அற்புதங்களையும் இயேசு தமது சீஷருக்கு முன்பாகச் செய்தார். இயேசு தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கும்படியாகவும், விசுவாசித்து அவருடைய நாமத்தினாலே நித்திய ஜீவனை அடையும் படியாகவும், இவைகள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது (20:30, 31).

முடிவுரை

இந்த இரகசியமான நிகழ்ச்சியானது விசுவாசிப்பதற்குத் தெளிவான அழைப்பை நமக்கு விட்டுச் செல்கிறது. இந்த அடையாளமானது இயேசு தாம் யார் என்று உரிமைகோரினாரோ, அதைச் செயல்விளக்கப்படுத்தியது. மேலும் இது, இயேசு பொருட்களை மாற்ற வல்லமை கொண்டிருந்தார் என்பதையும் செயல்விளக்கப்படுத்தியது. இந்த வரலாற்றில் தண்ணீர் திராட்ச ரசமாயிற்று; பிற்பாடு இருளில் இழக்கப்பட்டிருந்த மக்கள் ஒளியைச் சுமக்கும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக மாற்றப்பட்டார்கள்.

இருப்பினும், இந்த வேத பாடப் பகுதியானது யோவான் சுவிசேஷம் முழுவதிலும் இதன் சந்தர்ப்பப் பொருளில் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்பதை நினைவில் வையுங்கள். இது இயேசு நிகழ்த்திய அடையாளங் களில் முதலாவது - மற்றும் அநேகமாக மிகவும் குறைவான - அடையாளம் ஆகும். பிற்பாடு நாம், மாபெரும் விசுவாசத்திற்கு அழைக்கும் மாபெரும் அடையாளங்களைக் காண்போம். இந்த இடத்தில், "நீங்கள் அடையாளத் தைக் கண்டீர்களா? நீங்கள் இயேசுவைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்? நீங்கள் விசுவாசத்தில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றீர்களா? நீங்கள் தொடர்ந்து தேடவும், கவனிக்கவும், கேட்கவும் மற்றும் பின்பற்றவும் செய்வீர்களா?" என்று கேட்பது போதுமானதாக உள்ளது.

குறிப்புகள்

[1]C. H. Spurgeon, *Lectures to My Students* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1970), 170. [2]William Barclay, *The Gospel of John*, vol. 1, The Daily Study Bible Series, rev. ed. (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 85.

யோவான் சுவிசேஷத்தின் நாள் வரிசை அட்டவணை

"யோவான் சுவிசேஷம் இயேசுவின் வாழ்வு பற்றிய நமது நாள் வரிசை அட்டவணையின் அடிப்படையாக உள்ளது."

"இயேசுவின் ஊழியமானது ஒப்பீட்டு சுவிசேஷ எடுத்துரைப்புகளில் ஓராண்டுக் காலத்திலேயே முடிந்ததாகத் தோன்றும், ஆனால் யோவானின் எடுத்துரைப்பில் அதற்கு மூன்று அல்லது மூன்றுக்கு அதிகமான ஆண்டுகள் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த சுவிசேஷத்தினால் மற்றும் இதனால் மட்டுமே இயேசுவின் ஊழியக்காலங்களை நாம் நிலைநாட்டவும் அதன் புறவடிவமைப்பை மறுகட்டுமானம் செய்யவும் முடியும்."

A Guide to the Gospels
W. கிரஹாம் ஸ்க்ரோகி